

Ῥωβίλλην ἀρετὰ ἀστείαν κωμωδίαν ἡ θεὰ τῆς Κλάρας τὸν συνετάραξεν αἴφνης, ἀλλ' ἐνθυμήθη ἐγκαίρως ὅτι ὅσον γελοῖον καὶ ἐν ἦτο τὸ μέσον, ὁ σκοπὸς ὅμως ἦτο σπουδαῖος καὶ σοβαρὸς. Προσωπικῶς τῷ ἔμενε νὰ ἐπανορθώσῃ ἀπειρισκεψίαν, τῆς ὁποίας τὴν ἡδύνατο νὰ καταμετρήσῃ τὰς ὀλισθηρίας συνεπειάς. Παραμερίζων λοιπὸν τὴν τρυφεράν εἰκόνα τῆς ἐξαδέλφης του, προσεκάλεσεν εἰς βοήθειάν του ὅλην τὴν ἐτοιμότητά τοῦ πνεύματός του. Ἡ Ὀλίβια εἰσελθοῦσα εἰς τὸ δωμάτιόν της τῷ ἔδειξε διὰ τοῦ δακτύλου κάθισμα. Ὁ Ῥαϋμόνδος ἔμεινεν ὀρθίως.

— Τὴν στάσιν τὴν ἀρμόζουσαν εἰς πρεσβυτὴν ἐπιφορτισμένον μὲ λόγους ἱκετευτικούς, εἶπε. Γνωρίζετε, ἀγαπητὴ μου θεῖα, τὸν ἱππότην Λανζέλ Κουδρᾶ;

— Πρὸς τί αὐτὴ ἡ ἐρώτησις, εἰάν ἀγαπᾷτε, ἀνεψιέ μου;

— Σὰς παρακαλῶ ταπεινῶς νὰ ἀποκριθῇτε, ἀκριβὴ μου θεῖα.

— Βεβαίως, τὸν γνωρίζω, εἶπεν ἡ δεσποινὴς Ὀλίβια μετὰ τόνου δυσαρεσκείας. Τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς Παρισίους, εἰς τὸν οἶκον τοῦ κ. δονκὸς Ἀρκεδὺρ, ἐτόλμησε νὰ σκιαγραφῇ τὴν κατατομὴν μου. Εἶναι ἄνθρωπος αὐθάδης.

— Ἀλλὰ.... ἤθελος νὰ εἶπῃ ὁ Ῥαϋμόνδος.

— Ἡ κατατομὴ ἦτο ἀσχημοτάτη, ἀνεψιέ μου.

Ὁ νεανίας δυσκόλως ἀνεχάτις μετὰ δάμα.

— Ταῦτα δὲν μὲ ἐκπλήττει, ἐπρόφερε σοβαρῶς.

— Πῶς, κύριε!...

— Εὐχεστέθητε νὰ μὲ ἀκούσατε, φιλότατη θεῖα. Ὁ εὐσεβέστερος καλλιτέχνης δὲν εἶναι ὑστερόν ἀπὸ ὅλα εἰμὴ ἄνθρωπος. Ὁ θυμὸς, ὁ φόβος, ὁ ἔρως κάμνουν τὴν χεῖρα νὰ τρέμῃ ὁ ἔρως πρὸ πάντων!... Ὡραία θεῖα, δὲν ἐννοεῖτε;

Ἡ Ὀλίβια ἔδραξε τὸ βιβλίδιον της καὶ ἐκράτησε τὴν ἀναπνοήν της διὰ νὰ ἐρυθριάσῃ.

— Μὲ ἐννοεῖτε! ἔκραξεν ὁ Ῥαϋμόνδος γονυπετήσας. Ἡ ἀποστολὴ μου ἐξεπληρώθη ὁ ἄξιος φίλος μου, ὁ κ. ἱππότης Λανζέλ Κουδρᾶς μὲ ἐτίμησεν ἐκλέξας με ὡς διαρμηνεὰ τῶν αἰσθημάτων του. Κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν του, τίθημι εἰς τοὺς πόδας σας τὴν χεῖρα, τὸ ὄνομα καὶ τὴν παρουσίαν του.

Ἡ δεσποινὴς Ὀλίβια ὠδυνᾷτο εἶχε καταληφθῇ ὑπὸ ἀπεριγράπτου ταραχῆς. Θέλουσα νὰ φερθῇ ὡς ἥρμοζε, κατέβαλλεν ἀνηκούστους προσπάθειάς διὰ νὰ μὴ ἐκφέρῃ συγκινηθῆσιν, ἥτις διέφραγεν οὕτως εἰπεῖν δι' ὅλων τῶν πόρων της συγχρόνως.

— Δὲν ἤξεύρω... δὲν εἰμπορῶ... φοβοῦμαι!... ἐφέλλιζε.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΒΙΣΜΑΡΚ

Περὶ ἑργα ἀνέκδοτα ἀρρηγεῖται περὶ τοῦ Βισμαρκ ἡ ἐφημερὶς τοῦ Λονδίνου «Ἀλήθεια». Ὁ Βισμαρκ (λέγει) εἶτε περὶ δημοσίων, εἶτε περὶ ἰδιωτικῶν υποθέσεων πραγματευόμενος, εἶναι ἄνθρωπος πᾶν ἄλλο ἢ εὐάρεστος· ὀλίγαν ὑπομονὴν ἐκόμισεν εἰς τὸν κόσμον ἅμα γεννηθεὶς· ἐκτοτε δὲ ἀπέβαλε κατ' ἔτος σπουδαίαν τυχύτης μερίδα. Μὲ ἐσπέρα παρέστη εἰς τὴν συνκναστροφὴν τῆς κομίσσης Βαριατίνσκη, ἐχαρακτήρισε δὲ πολλὰ τῶν δημοσίων προσώπων μετὰ τηλικαύτης πικρότητος καὶ εὐφύας, ὥστε περιέστησαν εἰς ἀμηχανίαν οἱ προσκεκλημένοι. Ἀποχωρησάσης μετ' ὀλίγον τῆς Α. Ἑξ., ἤκούσθη ἡ κραυγὴ τοῦ ἀλικοῦ κυνὸς, λυσσώδεις τὰ ὕλακτοῦντος κατὰ τοῦ ζητούντος τὴν ἑμαῖζον αὐτοῦ πρεσβευτοῦ. Ἀποδιδοὺς τὰ ἴσα τοῖς ἴσοις ὁ κόμης Βαριατίνσκης ἤνοιξε τὸ παράθυρον καὶ ἱκέτευσεν τὸν Βισμαρκ λέγων «κύριε πρεσβευτᾶ, μὴ δαγκάσῃτε τὸν κύνα μου.» Μὲ ἐσπέρα ἔπαιξεν ὁ Βισμαρκ χαρτίαν ἐν τῷ ἀγγλικῷ κύκλῳ· ἰδὼν δὲ τὸν ἀτυχὲς στρατηγὸν Μαξενσὲφ καλύπτοντα τὸ δεξιὸν οὖς διὰ βινομάκτρου, τὸν ἠρώτησε μήπως ὠταλγᾷ. Μάλιστα, ἐξοχώτατε, ἀπεκρίνατο ὁ στρατηγός, vous m'avez donné un coup de langue. Πλὴν τῆς γερμανικῆς, εὐφρολογεῖ καὶ πονηρολογεῖ ὁ Βισμαρκ ἐν ἄλλαις τρεῖσι γλώσσαις· λαλεῖ ὀρθῶς τὴν ἀγγλικήν, εὐχερῶς τὴν ρωσικὴν, κομφάτατα δὲ τὴν γαλλικὴν. Ὁ Μόλτσε συνήθως ἀναγινώσκει ἀγγλικά μυθιστορήματα καὶ διηγᾷται τῆς κυρίας Βράδων καὶ τοῦ Ἑρ. Τοῦδ' ὁ Βισμαρκ τοῦναντίον προτιμᾷ τὰς εὐχερестέρας ἀναγνώσεις τοῦ Δόλα, Φλωβέρ, Γογκούρ, Φρενὼ καὶ ἑτέρων γάλλων συγγραφέων. Πρὸ τριῶν ἐτῶν ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ διαλεχθῶ τῷ ἀρχιγραμματεῖ μίαν ὅλην ὥραν ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ἐκάπνιζεν ἀδιαλείπτως καὶ παρεκάλεσέ με νὰ ποιήσω τὸ αὐτό· ἐνίοτε ἐρόφα καὶ ποτὴριον ζύθου. Πλησίον αὐτοῦ ἔκειτο βιβλιοθήκη γαλλικῶν διηγημάτων, δεδεμένων διὰ δέματος ξανθοῦ. Ἄμα κατορθωθέντος τοῦ κυρίου σκοποῦ τῆς ἐπισκέψεώς μου, ἠρώτησέ με τίνα προετίμων ἐγὼ ἐκ τῶν γάλλων μυθιστοριογράφων, δούς μοι συγχρόνως νὰ νοήσω, ὅτι ἦτο ἐντριβέστατος περὶ τὴν νεωτάτην τῆς Γαλλίας ἐλαφρὰν φιλολογίαν. Σφόδρα κατέπληξέ με ἡ ἀπλότης, μεθ' ἧς ἐπίστευεν εἰς τὰς περιγραφὰς τῶν ζωγραφωμάτων ὕψους τοῦ χυδαίου βίου τῆς Γαλλίας. Φρονεῖ ὁ Βισμαρκ ὅτι ἡ γαλλικὴ κοινωνία ἐσχατέλισεν ἤδη μέχρις ὅτου καὶ εἶναι ὅλως

ἀνίκανος νὰ μιμηθῇ τὰ ἀγαθὰ ἰδιώματα, δι' ὧν ἐπικοσμεῖται ἡ ἀνωτέρα κοινωνία. Εἰθισμένος νὰ λαλῇ πάντοτε ἀποτόμως καὶ νὰ καλῇ τὰ πράγματα διὰ προσηκόντων ὀνομάτων, εἶπεν «ὅτι οἱ Γάλλοι μολύνουσι καὶ καταχραίνουσι τὴν ἰδίαν αὐτῶν φωνεάν· ὁ Δουμάς ὁ νεώτερος καὶ ὁ Ζολᾶ, κατηγορούμενοι, ὅτι περιγράφουσι τὰ συμβαίνοντα ἐπὶ τὸ ὑπερβολικώτερον, διαμαρτύρονται, ὅτι οὐδεμίαν οὐδέποτε ἐποίησαντο ὑπερβολήν.» Ἐγὼ ἐτόλμησα νὰ παρατηρήσω, ὅτι, ἐάν ἡλήθευον τὰ μυθολογήματα τῶν ἀγγλίων μυθιστοριογράφων, ἔπρεπε καὶ τὸ Λονδίον νὰ νομισθῇ καταγώνιον κλεπτῶν καὶ κκυούργων. Ἀλλ' ἐγὼ φρονῶ, εἶπεν ὁ Βισμαρκ, ὅτι ἡ κλοπὴ εἶναι ἐθνικὸν ἐλάττωμα τῶν Ἀγγλίων. Εἶναι δὲ τοῦτο φυσικὸν ἐπακολούθημα τῆς ἀσχολίας των, διότι μετέρχονται κατ' ἐξοχὴν τὸ ἐμπόριον. Ἐν Ἑυρώπῃ οὐδεμία ὑπάρχει εἰρκὴ, ἐν ἧ νὰ μὴ τηρῇται βρετανὸς κλέπτης. Ὅταν ἡ κλοπὴ ἀποβῇ ἐθνικὴ τις ἔξις καὶ ὁρμὴ, πρέπει ἐξ ἀνάγκης νὰ γαργαλίσῃ τὴν βρεξίν των κατακτῆσεων. Οὕτε τὴν ἠθικότητα ταπεινᾷ, οὕτε ἐκθηλώνει τοὺς ἀνθρώπους, ὥς φαίνονται ἐκτεθλαμμένοι οἱ Γάλλοι, οἱ οἵνες κυβερνῶνται ὑπὸ γονακίων. Ἡρώτησα τὸν πρίγκιπα, ἐν πιστεύει, ὅτι θὰ παγιωθῇ τὸ δημοκρατικὸν πολιτεύμα. «Οἱ Γάλλοι, εἶπε, δὲν σώζονται, εἰάν μὴ κυβερνηθῶσιν ὑπὸ σπιδερῆς χειρὸς. Ὀλίγον διαφέρει ἐν ὁ κυβερνῶν εἶναι αὐτοκράτωρ ἢ δημοκρατικός.» Ὁ Βισμαρκ κακολογεῖ πάντας τοὺς ἐπιφανεῖς ἀνδρας· περὶ Βέκονσφελδ εἶπε λόγους, οὓς δὲν δύναμαι νὰ ἐπαναλάβω. Περὶ Γλάδστωνος ἀπερήνατο πολλάκις, ὅτι, ἐπὶ τὴν ἐξαντληθῇ πολιτικῶς, θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ρωμάνας Ἐκκλησίας. Ὅτε ὁ πρῶτος πρωθυπουργὸς ἐν Λονδίῳ ἐδημοσίευσεν τὸ «Vaticanism», παρετήρησεν ὁ Βισμαρκ «εἰάν μὴ ἦτο ἐγγαμος ὁ Γλάδστων, θὰ ἐγίνετο ἐντὸς δεκαετίας καρδινάλιος.» Ἀκούσας ποτὲ, ὅτι ὁ Μακμαὼν θὰ μετέλθῃ αὐστηρότητα κατὰ τῶν Ἑρυθρῶν, εἶπεν «ὁ στρατάρχης ἐβουλεύετο νὰ ἀρπάσῃ τὸν πῖλον τοῦ Ναπολέοντος, κατὰ λάθος δὲ ἔρπασεν τὴν ἐπισκοπικὴν τιάραν τοῦ Δουκάνλν.» (Δ. Λεῖω)

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΠΑΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΕΚΘΕΣΕΙ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ*

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Ἐμφυχώσεως τῆς Ἑθνικῆς Βιομηχανίας Ἐπιτροπὴν.

Τὸ Β. Διάταγμα δι' οὗ ἐβουλεύθη ἡ ἀντιπροσωπεύουσα τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν

* Τὴν ὀραίαν αὐτὴν ἐκδοτὴν τοῦ κ. Ἀ. Μαν-

ἐν Παρισίοις παγκόσμιον ἐκθεσιν ἐπιτροπὴ ἐπέδωκεν εἰς τὰ ἐντεῦθεν ἀποσταλέντα τρία αὐτῆς μέλη τὸ καθήκον νὰ ἐπιμεληθῶσιν ἐν Παρισίοις τῶν ἐλληνικῶν ἐκθεμάτων, τῆς ἐκδικάσεως καὶ ἐκτιμῆσεως αὐτῶν καὶ νὰ δώσωσιν ἀκριβῆ τῆς διαχειρίσεως τῆς ἐντολῆς αὐτῶν λογοδοσίαν μετὰ τὸ πέρας τῆς παγκόσμου ἐκθέσεως.

Τοῦ καθήκοντος τοῦτου τὴν ἐκπλήρωσιν ἐγὼ τε καὶ οἱ ἑτεροὶ δύο ἀξιότιμοι συνάδελφοι ἐπελήφθημεν μετὰ ζήλου καὶ μετὰ τῆς φιλοτιμίας ἐκείνης ἣν ἐμπνέει ἡ πεποίθησις ὅτι ὑπηρετοῦμεν οὐ μόνον περισπούδαστα ἐθνικὰ συμφέροντα, ἀλλὰ συντελοῦμεν εἰς τὴν ἀναγνωρίσιν ἀξιώσεων εὐλόγων στηριζομένων ἐπὶ τῆς προόδου ἥτις ἐν διαστήματι δεκαετίας συνετελέσθη παρ' ἡμῖν.

Εἰ καὶ γνωστὸν τῇ Ἐπιτροπῇ, οὐχ ἥττον δὲν εἶναι ἴσως ἐπουσιῶδες νὰ ὑπομνήσω ἐνταῦθα ὑπὸ τὸ κράτος ποίων περιστάσεων καὶ ποίων γεγονότων καὶ πόσον βραδέως ἐπελήφθημεν τῶν ἐργασιῶν τῆς προπαρασκευῆς τῶν τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ παγκόσμιᾳ ἐκθέσει, ἥς αἱ θύραι πρόκειται μετ' ὀλίγον νὰ κλείσωσι, διαδεχόμενοι Ἐπιτροπὴν ἄλλην εἰς ἣν ἀντέθην πρότερον τὸ καθήκον τοῦτο.

Ἐπελήφθημεν λοιπὸν τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς ἡμῶν τὴν 13 αὐγούστου, ἥτοι μόνον μῆνας ὀκτὼ περίπου πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκθέσεως, καὶ ἐν τούτοις καίτοι τοῦ τόπου εὐρισκομένου ὑπὸ τὸ κράτος μεριμνῶν ἄλλων, αἵτινες ἂν δὲν παρέλυσον ἐγκαλάρωναν ἐπαισθητῶς πᾶσαν σύντονον προσπάθειαν ὑπὲρ τοῦ ἔργου ἡμῶν, καὶ περ τῶν πλείστων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, ἐκτὸς ἐλαχίστων καὶ ἀξιοσημειωτῶν ἐξαιρέσεων, οὐδεμίαν παρασχουσὴν τῇ Ἐπιτροπῇ συνδρομὴν καὶ οὐδ' αὐτὴν τὴν ἣν ἐκ καθήκοντος τοῦλάχιστον ὄφειλον νὰ προσφέρωσιν αὐτῇ ὑπηρεσίαν, οὐχ ἥττον κατωρθώθη δι' ἀτρίτων κόπων καὶ χρηματικῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καταβολῶν καὶ δι' ἀτομικῶν ὅλως προσπάθειων νὰ συγκεντρωθῶσιν ἱκανὰ ἐκθέματα καὶ ν' ἀποτελεσθῇ εὐπρόσωπος κατὰ τὸ δυνατόν ἡ συμμετοχὴ ἡμῶν ἐν τῷ ἀληθῶς καταπληκτικῷ θεάματι, ὅπου τὸ γαλλικὸν

ὄλον πρὸς πλείονα διέδωκεν καὶ ἤϊον ἀναγνώσιμος παρὰ πλείονων κρίνοντας μεταφύκειν ἐκ τοῦ Δελτίου τῆς ἐπὶ τῆς ἐκθεσεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας ἐπιτροπῆς, ὅπερ μεγίστην ὑποχρεῖται τὴν ὀφείλει καὶ σπουδαιότητα πληροῖ ἑλλειψιν, δι' ὃ καὶ συνιστῶμεν εἰς τοὺς συμπληρώματι, ὅπως φροντίζωσι ν' ἀναγινώσκωσι καὶ μελετῶσιν αὐτό. Μίαν τολμῶμεν παρατήρησιν, ἥτις εὐχόμεθα νὰ εἰσχωρηθῇ παρὰ τῶν ἀρμοδίων τὸ Δελτίον, βελλὺον χάριν τοῦ λαοῦ ἐκδιδομένου καὶ οὐχ βεβαίως χάριν τῶν σεφῶν, εἶον νὰ δημοσιεύῃ ἀρθρα γεγραμμένα εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ, ὥστε νὰ μὴ ἀναγκάζηται οὗτος, ὅπως τὰ ἐννοήσῃ καὶ χρησιμοποιήσῃ τὰς διδάσκει τῶν νὰ ζητῇ μεταφραστάς.

ἔθνος παρασκευάζεν ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ὑπὲρ οὗ ἐπεζητήσῃ τὴν συνδρομὴν τῶν λαῶν τῆς γῆς καὶ ἐγκάρδιον παρέσχεν αὐτοῖς φιλοξενίαν.

Ἀποτελέσθη λοιπὸν ἡ ἡμετέρα ἐκθεσις ἐκ 500 περίπου ἐκθετῶν.

Ἐκ τῶν ἐννέχ συναγωγῶν ὅφ' ἃς, κατὰ τὸν κανονισμόν τῆς ἐκθέσεως, κατετάσσοντο τὰ ἐκθέματα, ἡ Ἑλλὰς ἀντεπροσωπεύθη·

Ἐν τῇ Α'. (Ἔργα τέχνης) διὰ 26 ἐκθετ.

» Β'. (Ἐκπαίδευσις) » 50 »

» Γ'. (Ἐπιπλακλ.) » 30 »

» Δ'. (Ἐνδύματα κλ.) » 133 »

» Ε'. (Βιομηχ. ἐξορυκτ.) » 132 »

» Σ'. (Ἐργαλεῖα καὶ μέθοδοι τῶν μηχανικ. βιομηχ.) » 9 »

» Ζ'. (Τρόφιμα) » 139 »

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκθετῶν τῆς τελευταίας ταύτης συναγωγῆς πράγματι μὲν ἦτο ὑπὲρ τὸ διπλάσιον ἀνώτερος τοῦ κατὰ τὸν κατάλογον ἀριθμοῦ τοῦτου· περιωρίσθη ὁμοῦς ὡς ἀνωτέρω διότι κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου ἐλήφθη τὸ μέτρον, αἱ τῇ φροντίδι τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν διαφόρων δήμων τοῦ Κράτους γενόμεναι συλλογαὶ τῶν σιτηρῶν ἐν γένει, τῶν ὀσπρίων, τῶν σταφίδων καὶ τῶν οἴνων νὰ ἐκτεθῶσιν ἐπ' ὀνόματι αὐτῆς, μνημονευομένων τῶν ὀνομάτων τῶν δήμων ἐξ ὧν προήρχοντο τὰ εἰρημένα προϊόντα.

Αἱ δὲ συναγωγαὶ Η' καὶ Θ' δι' οὐδενὸς ἀντεπροσωπεύθησαν ἐκθέτου. Αἱ συναγωγαὶ αὗται περιλαμβάνουσιν, ἡ μὲν Η' εἰδήματα γεωπονίας καὶ γεωργικῶν ἐργαστασιῶν, τὰ διάφορα εἶδη τῶν ἐν τῇ γεωργικῇ παραγωγῇ συντελούντων κτηνῶν, ἐντομα χρήσιμα καὶ βλαβερά, τοὺς ἰχθύας, ὀστρακοδέσματα καὶ μαλάκια, ἡ δὲ Θ' τὴν φυτοκομίαν.

Πρώτη ἡμῶν φροντίς, ἅμα εἰς Παρισίους ἀφικθέντων, ἦτο νὰ ἐπισκερθῶμεν τὸ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐρισθὲν διαμέρισμα καὶ προδῶμεν εὐθὺς εἰς τὰς ἐργασίας ἡμῶν. Τὴν αὐτὴν ἐπομένως ἡμέραν τῆς ἀφίξεως ἡμῶν ἐπεσελέσθημεν τὸν ἐπιτετραμμένον τὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ μέλος τῆς διὰ τὴν παγκόσμιον ἐκθεσιν ἐπιτροπῆς καὶ μετέβημεν μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς ἐκθέσεως, μετὰ τινος δὲ ἀποπλανήσεως διερχόμενοι ἐν μέσῳ δοκῶν, σιδηρῶν βάνδων καὶ ἀμαξοστοιχιῶν μεταφερουσῶν οἰκοδομικὸν ὕλικόν ἢ κιβώτια ἐκθεμάτων καὶ σωρῶν κιβωτίων, ἀνεύρομεν τέλος τὸ ἡμέτερον διαμέρισμα. Τὰ πάντα σχεδὸν ἐν αὐτῷ ἦσαν ἀνέτοιμα, ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῶν Ἑθνῶν πρόσφυς ἦτο ὅλως ἀτελής. ἐν δὲ τῷ ἐσωτερικῷ αὐτοῦ ἐκείντο σεσωρευμένα ἅπαντα σχεδὸν τὰ τῶν ἐκθεμάτων ἡμῶν κιβώτια. Οὐδὲ ἀρχὴ εἶχε γίνεαι τῆς διακοσμήσεως, οὐδὲ ἐν ὕλοστασίῳ, οὐδὲ

ἐν τραπέζιον ὑπῆρχεν ἐν αὐτῷ ὅπως κάμωμεν ἐναρξιν τῆς διευθετήσεως τῶν ἡμετέρων ἐκθεμάτων καὶ τῆς ἀνοίξεως τῶν κιβωτίων ἡμῶν.

Εἰ καὶ τοιαύτη ἦτο ἡ κατάστασις τῶν τοῦ ἡμετέρου διαμερίσματος, τὰ δὲ ὕλοστασία καὶ τὰ τραπέζια ἐντὸς τῶν ὀποίων ἡ ἐφ' ὧν ἔπρεπε νὰ ἐκτεθῶσι τὰ ἡμέτερα ἐκθέματα δὲν εἶχον εἰσέτι μεταφερθῇ ἐν τῷ διαμερίσματι ἡμῶν, ἡγγίζε δὲ ἡ 1 μαῦς, ἡ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκθέσεως ἡμέρα, ἀπερασάσαμεν ὅπως δῆποτε ν' ἀρχίσωμεν τὴν τοποθέτησιν τῶν μαρμάρων καὶ τῶν ὀρυκτῶν.

Τὰς παραμονὰς τέλος πάντων τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκθέσεως μεταφέρθησαν καὶ οἱ σκελετοὶ τῶν ἡμετέρων ὕλοστασιῶν καὶ λοιπῶν. Λέγω σκελετοὶ, διότι ἅπαντα ταῦτα οὐ μόνον ἦσαν ἀχρωμάτιστα, ἀνευ βέλων, ἀνευ στίγης, ἀλλὰ καὶ ὅλως ἀκατάλληλα ὅπως χρησιμεύωσι πρὸς ἐκθεσιν ἐκθεμάτων. Ἀπητήθη λοιπὸν, καθ' ἃ γνωρίζει ἡ Ἐπιτροπὴ, νὰ προκαλέσωμεν τὴν τροποποίησιν τῶν πλείστων ἐξ αὐτῶν καὶ νὰ ἐπιζητήσωμεν τὴν κατασκευὴν τῶν ἄλλων περὶ ὧν οὐδεμία εἶχε ληφθῇ φροντίς, καὶ τοι ἐντεῦθεν ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπὸ τῆς 7 ἰανουαρίου ε. ε. εἶχεν ἀποστείλει πρὸς τοὺς διαφροντίζοντας τὰ τῆς κατασκευῆς τοῦ ἡμετέρου τμήματος ἐπιτρόπους αὐτῆς πολὺφυλλον ὑπόμνημα ἐν ᾧ τοῖς ὑπεδεικνύοντο κατὰ συναγωγὰς καὶ κλάσεις αἱ ἀνάγκαι ἡμῶν, ὅπως ὀδηγηθῶσιν εἰς τὴν διάταξιν τῶν λεπτομερειῶν τοῦ διαμερίσματος ἡμῶν καὶ προδῶσιν εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ὕλοστασιῶν, τραπέζιον καὶ λοιπῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ἐγκατάταξιν τῶν ἡμετέρων ἐκθεμάτων παραγγελιῶν καὶ συμφωνιῶν.

Οὕτω λοιπὸν ἀντὶ νὰ εὐρίσκωμεν τὰ πάντα ἑτοιμα ἐν τῷ ἡμέτερῳ διαμερίσματι, ὡς ἡλπίζομεν ἀναχωροῦντες ἐντεῦθεν, καὶ ἐπιληφθῶμεν ἀμέσως τὰ τῆς ἐγκατατάξεως τῶν ἐκθεμάτων, εὗραμεν κατὰστάσιν πραγμάτων ὅλως ἀντίθετον, οὐκ ὀλίγα δὲ ἀπηντήσαμεν καταφανῆ ἢ ὑποκινθάνοντα προσκώμματα εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ πρώτου μέρους τῆς ἐντολῆς καὶ ἀποστολῆς ἡμῶν. Ὁ ἡμέτερος ἀρχιτέκτων δὲν ἐδείκνυσεν οὔτε τὴν ἐπιμέλειαν ἐκείνην ἥτις ἀπαιτεῖτο ὅπως δοθῇ ἡ ἀπαραίτητος ὥθησις ἐν τῇ προόδῳ τῶν ἔργων, ἑλλειψὶν ἦν καὶ αὐτὸς ὁ κ. Διευθυντὴς τῶν ἀλλοδαπῶν τμημάτων παρατήρησε μετὰ λύπης, μετὰ πλείστου δὲ ὁτου ἐνδιαφέροντος παρέσχεν ἡμῖν τὴν ἐκ τῆς θέσεώς του παρέμβασιν. Καὶ ἑτέρα ὁμοῦ σπουδαιότατη ἑλλειψίς, ἅμα τῇ ἀφίξει ἡμῶν ἀνεκαλύφθη. Οὐδεμία εἶχε ληφθῇ φροντίς περὶ τοῦ ἐν τῇ Καλλιτεχνίᾳ ἡμετέρου διαμερίσματος, καὶ τοι ἐγκαίρως ἡ Ἐπιτροπὴ εἶχε προκαλέσει τὰς

φροντίδας τῶν προσωρινῶν αὐτῆς ἐπιτρόπων καὶ ἀπευθύνει αὐτοῖς τὰς σχετικὰς ὁδηγίας. Ἀντὶ νὰ ἐπιφυλαχθῇ τὸ ἀνήκον ἡμῖν διὰ τὴν ἡμετέραν Καλλιτεχνίαν διαμέρισμα, ἦτοι τὸ ἀπέναντι τῆς ἐκ τῆς ὁδοῦ τῶν Ἑθνῶν εἰσόδου ἡμῶν ἐν τῷ βιομηχανικῷ διαμερίσματι, εὗρομεν προσδιορισθεῖσαν εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς ἐκθέσεως μικράν τινα θέσιν ἐν τινὶ γωνίᾳ τοῦ διὰ τὴν Ἰταλίαν ὁρισθέντος διαμερίσματος. Ἐν τῇ θέσει ἐκείνῃ οὐ μόνον δὲν ἦτο δυνατόν νὰ τοποθετηθῇ οὕτε τὸ τέταρτον τῶν τῆς Καλλιτεχνίας ἡμῶν ἔργων, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐκ τῆς γειτονίας ἢ ἀντίθεσις θὰ ἀπέβαινεν ἀτυχής. Ὅθεν ἀμέσως ἐσπεύσαμεν νὰ κάμωμεν τὰς δεούσας παραστάσεις πρὸς τὴν διαύθυνσιν τῶν ἀλλοδαπῶν τμημάτων, καὶ μετὰ πολλὰς προσπάθειάς καὶ μετὰ τὴν συνδρομὴν ἣν ἐχορήγησεν ἡμῖν αὕτη, ἐπετύχομεν ν' ἀνακτήσωμεν τὴν θέσιν ἣν ἐδικαιούμεθα νὰ κατέχωμεν.

Τέλος πάντων μετὰ πολλὰς ἐνοχλήσεις καὶ πολλοὺς κόπους κατορθώθη νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ τοποθέτησις ἀπάντων τῶν ἡμετέρων ἐκθεμάτων. Περιγραφή τῆς διατάξεως, καθ' ἣν ἦσαν τοποθετημένα τὰ ἐκθέματα ἡμῶν, ὑπεβλήθη ἑκτοτε εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν.

Κατὰ τὰ ἔγγραφα ἡμῶν ταῦτα ἡ διευθέτησις τῶν ἡμετέρων ἐκθεμάτων ἐγένετο ὡς ἑξῆς:

Ἀπαντὰ τὰ καλλιτεχνικὰ ἡμῶν ἔργα ἐτοποθετήθησαν καταλλήλως ἐν τῷ οἰκίῳ ἡμῶν τμήματι, ὅπερ διεσκευάσθη λίαν εὐπρεπῶς. Ἐπειδὴ κοινὴν εἶχομεν αἰθούσαν μετὰ τῆς Πορτογαλλίας, τὸ ἀέτωμα τοῦ κ. Δρόση διεχώριζε τὸ ἡμέτερον διαμέρισμα ἀπὸ τοῦ τῆς Πορτογαλλίας, κάτωθι αὐτοῦ ἐτοποθετήθη τὸ μικρὸν τοῦ ἰδίου ἀέτωμα ὅπερ παριστᾷ, ὡς γνωστὸν, τὴν ἀρχικὴν τοῦ καλλιτέχνου ἰδέαν. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἡμετέρου χώρου ἐτέθη τὸ ἔργον τοῦ κ. Βρούτου, ἀπέναντι τοῦ ἀετώματος, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ Πηνελόπη καὶ ἡ Ἱστορία τοῦ κ. Δρόση, ἀφ' ἑτέρου ὁ Θεριστὴς καὶ ὁ Ἀλιεὺς τοῦ κ. Φιλιππόπου. Παρὰ τὰς δύο ἐσωτερικὰς εἰσόδους τῆς αἰθούσης ἐτοποθετήθησαν ἡ Ἀδύγη καὶ ἡ Νύξ, ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ ὁ Πάρις, ὁ Ἀλέξανδρος ἀπέναντι τῆς μιᾶς τῶν εἰσόδων τούτων, παρὰ τὸ ἀέτωμα, καὶ ὁ Σάτυρος τοῦ κ. Χαλεπᾶ ἀπέναντι τῆς ἑτέρας. Ἐπὶ τῶν τοίχων ἀνηρτήθησαν, ἐπὶ μὲν τοῦ κεντρικοῦ φατνώματος (rampant) ἡ πλουσία συλλογὴ τῶν εἰκόνων τοῦ κ. Λύτρα, καὶ αἱ τῶν κυρίων Γκούζη, Ράλλη, αἱ τοῦ κ. Οἰκονόμου, ἡ τοῦ μακαρίτου Ἀλταμούρα, καὶ αἱ τρεῖς ὑδατογραφίαι τῆς κ. Ὀλυμπίου. Ἐπὶ ἑτέρου φατνώματος ἀνηρτήθησαν αἱ εἰκόνες τῶν κυρίων Ρίζου, Εὐδία καὶ Καλούδη καὶ τινες ἐκ Κερκύρας μικροῦ λόγου ἄξιαι. Ἐπὶ τοῦ τρίτου φατνώματος ἐτοποθετήθησαν ἡ

πλουσία ἐπίσης καὶ ἀξιόλογος συλλογὴ τοῦ κ. Πανταζῆ καὶ ἡ ἐπὶ πορσελάνης ὑδατογραφία τῆς κ. Παπασίμου τέλος δὲ ἐπὶ ἐπὶ τοῦ τέταρτου φατνώματος ἐτοποθετήθησαν τὰ πλεῖστα τῶν ἀρχιτεκτονικῶν σχεδίων καὶ κάτωθεν αὐτῶν τὸ μικρὸν ἀέτωμα τοῦ κ. Βρούτου ἐπὶ καταλλήλῳ δὲ θέσει ἐπίσης ἐτοποθετήθη ἡ προτομὴ τοῦ αἰοδίου Κανάρη.

Τὰ λοιπὰ ἐκθέματα ἐτοποθετήθησαν ἐν τῷ κυρίῳ τῆς Ἑλλάδος διαμερίσματι. Τὸ διαμέρισμα ἡμῶν τοῦτο ὡς καὶ τὰ τῶν λοιπῶν κρατῶν διαμερίσματα διαχωρίζεται ἀπὸ ἐκείνου τῆς Καλλιτεχνίας δι' ἀσκεποὺς διαδρόμους ἐπικληθέντος «ἡ ὁδὸς τῶν Ἑθνῶν», ἐφ' ἧς ἕκαστον κράτος ἀνήγειρε τὴν οἰκοδομὴν αὐτοῦ, καὶ ἧς ἡ πρόσοψις ὑποτίθεται ὅτι ἀντιπροσωπεύει τὸν ἰδιάζοντα τῆς ἀρχιτεκτονικῆς αὐτοῦ τύπον. Ἡ τῆς ἡμετέρας οἰκοδομῆς ἐπομένως πρόσοψις ὑποτίθεται μὲν ὅτι ἀντιπροσωπεύει οὐχὶ τὸν σήμερον ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλλάδι ἰδιάζοντα τῆς ἀρχιτεκτονικῆς αὐτῆς τύπον ἀλλ' ἐκείνον τὸν τῆς ἐποχῆς τοῦ Περικλέους κατὰ τὴν ἀξίωσιν τοῦ ἀρχιτέκτονος ἐν τούτοις, κατὰ τὰς κρίσεις τῶν πλείστων, ἡ πρόσοψις τοῦ ἑλληνικοῦ τμήματος κατὰ πολὺ ἀπέχει τοῦ περικαλλοῦς τῆς ἀρχαιότητος ἀρχιτεκτονικοῦ τύπου, παριστᾷ δὲ μόνον ἀκομψόν τι καὶ ἄνευ ῥυθμοῦ τινος κατασκευάσμα. Ἰδοὺ δὲ τί περὶ τῆς προσόψεως ταύτης γράφει ἐν τῷ ὅλῳ τῆς 20 ἰουνίου ἡ σπουδαία γαλλικὴ ἐφημερίς «Le Temps» ἐν ἐκτεταμένῳ ἄρθρῳ περὶ τῆς ὁδοῦ τῶν Ἑθνῶν: «La Grèce, qui jadis a donné au monde tant de modèles exquis d'architecture et de sculpture, n'a su nous donner cette fois qu'un édifice sans grâce et sans proportion, une petite loge en encorbellement, portée par d'énormes modillons romains ! et sous le nom de polychromie, un bariolage de tons crus et indigestes.»

Παρὰ τὴν ἡμετέραν εἰσοδὸν ἐπὶ πολυχρόου βάσεως ἦτο τοποθετημένοι ἐκμαγεῖον μικροῦ μεγέθους τῆς χρυσελεφαντίνης Ἀθηνᾶς. Οἱ πολλοὶ καὶ διάφοροι χρωματισμοὶ ὅμως τοῦ ἐκμαγεῖου τούτου ἔδιδον εἰς τὸ ἀπεικόνισμα τῆς προστάτιδος τῆς ἑλληνικῆς πρωτεύουσας γελοῖον καὶ παιδικὸν ἀθύρμα: γαρ ἀκτηρισμὸν ἐκρίναμεν ἐπομένως ἐπάναγκες ν' ἀντικαταστήσωμεν τὸ ἐκμαγεῖον τοῦτο διὰ τῆς σοβαρᾶς καὶ περικαλλοῦς κεφαλῆς τῆς Ἀθηνᾶς, τῆς παρὰ τοῦ καλλιτέχνου κ. Δρόση ποιηθείσης, καὶ νὰ χρωματίσωμεν ἐκ νέου τὴν βάσιν αὐτῆς ἐπὶ τὸ ἀπλούστερον καὶ κατ' ἀπομίμησιν μαρμάρου.

Ἡ εἰσοδὸς τοῦ ἡμετέρου τμήματος φέρει ἐν προδρόμῳ, δι' οὗ εἰσέρχεται τις ἐν τῷ διμερίσματι ἡμῶν. Ἐν τῷ προ-

δρόμῳ ἐπομένως τούτῳ ἐτοποθετήθησαν ἡ ἀξιόλογος συλλογὴ τῶν ἔργων τῶν μαθητῶν τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τοῦ κ. Ἀντωνιάδου, καὶ τὰ ἱχνογραφικὰ ἔργα τῶν μαθητῶν τῶν ἐν Κερκύρᾳ ἐκπαιδευτηρίων, τὰ ἔργα τῶν μαθητῶν τῶν καλλιτεχνῶν Δρόση καὶ Βρούτου, ἔργα τινὰ ἱχνογραφικὰ τῆς σχολῆς τῶν Τεχνῶν, ἡ προτομὴ τοῦ κ. Καλαμπάκα καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ εἰκὼν τοῦ κ. Χατζηγιαννοπούλου. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ φατνώματος τοῦ προδρόμου τούτου, τὰ μὴ τοποθετηθέντα ἐν τῷ καλλιτεχνικῷ διαμερίσματι, δι' ἑλλειψιν χώρου, ἀρχιτεκτονικὰ διαγράμματα. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ προδρόμου τούτου ἐτοποθετήθη ἡ ἀξιόλογος συλλογὴ τῶν φθίνων καθισμάτων τοῦ κ. Τζανέτου.

Τὸ ὅλον τοῦ διαμερίσματος ἡμῶν ἔχει μῆκος μὲν μέτρων 90, καὶ πλάτος 5 μέτρων· τέμνεται δὲ καθέτως ὑπὸ δύο διαδρόμων, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἀποτελεῖται τοῦτο ἐκ τριῶν τμημάτων. Ἐν τῷ πρώτῳ τούτων, ἐξ οὗ κλιμαξ ἀρκετὰ ἐπιδεικτικὴ καὶ λίαν ἀκαταλλήλως τοποθετημένη φέρει εἰς δύο δωμάτια ἀνωθεν τοῦ προδρόμου ἡμῶν εὐρισκόμενα, ἐτοποθετήθησαν παρὰ μὲν τὸν μέγαλ διαδρόμον τὸ ἐν Ἀθήναις κατασκευασθὲν κομψὸν ὑαλοστάσιον μετὰ τῶν φωτογραφημάτων τῶν ἀρχαιοτήτων Ὀλυμπίας, Μυκηνῶν καὶ Σπάτας, ὀλίγον δὲ κατωτέρω ἐπὶ ἰδίου φατνώματος, ἐξ ἀμφοτέρων αὐτοῦ τῶν μερῶν, ἡ ἀξιόλογος συλλογὴ τῶν φωτογραφημάτων τῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ κ. Μωραΐτη, κάτωθι δὲ τοῦ φατνώματος αὐτοῦ ἐπὶ ὑαλοσκεποῦς τραπεζίου ἔθεν μὲν ἡ συλλογὴ βιβλίων καὶ τυπογραφικῶν ἔργων, ἔθεν δὲ ἡ συλλογὴ τῶν βιβλίων καὶ τῶν χαρτῶν τοῦ πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων Συλλόγου, ἡ συλλογὴ τῶν παρὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει φιλολογικοῦ συλλόγου ἐκδοθέντων βιβλίων, ἡ τῆς ἐν Σμύρῃ Σχολῆς καὶ τὰ τοῦ Ἑπαιρωτικοῦ Συλλόγου, ἀπέναντι δὲ τούτων καὶ πρὸς τὴν ταίχον τὰ φωτογραφικὰ δείγματα τῶν φωτογράφων κυρίων Παναγοπούλου καὶ Βούρη (ἐκ Κερκύρας), μετ' αὐτὰ δὲ αἱ συλλογαὶ τῶν βιβλίων τῆς κατωτέρας, μέσης καὶ ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως, ἀνωθεν δὲ τῶν συλλογῶν τῶν τελευταίων τούτων τὸ ὁραῖον φωτογράφημα τῆς Συναίικς Ἀκαδημίας. Μετὰ τὰς συλλογὰς ταύτας, ἐπὶ ἰδίου ὑαλοστασίου ἐτοποθετήθησαν τὰ ἔργα τῆς βιβλιοδεσίας τοῦ κ. Πεντεφρῆ. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ καὶ ἀπέναντι τῶν συλλογῶν τῶν βιβλίων ἐπὶ ἰδίου ὑαλοστασίου ἐτοποθετήθη ἡ ἀξιόλογος τυπογραφικὴ συλλογὴ μετὰ τῶν πλακῶν τῆς στερεοτυπίας τῶν ἀδελφῶν Βλαστοῦ, καὶ παραπλευρῶς αὐτῆς ἐπὶ ἰδίου ὑαλοστασίου τὰ τυπογραφικὰ δείγματα τῶν τυπογραφείων Ἀνδρ. Κορομηλᾶ καὶ Φιλοκαλίας. Παρὰ δὲ τὰ δείγ-

ματὰ ταῦτα ἐπὶ βάρους, τὰ ἐκ τοῦ χαρτοποιείου τοῦ κ. Βαρουζάκη δείγματα χαρτοῦ. Μετὰ τὰ ἔργα τῆς βιβλιοδεσίας ἐτοποθετήθησαν ἐπὶ ἐτέρων ὑαλοσκεπῶν τραπέζων ἢ λίαν πενιχρὰ συλλογὴ τῶν ἔργων τῶν μαθηταίων τοῦ Ἀρσακείου, καὶ ἑτέρα τινὰ ἐτέρων μαθητρίων ἢ ἐκθετρίων ἔργα, ὡς καὶ ἑτέρα πλεονεξία ἔργα. Μετὰ τὰ ἔργα ταῦτα ἐτοποθετήθησαν τὸ κάτοπτρον τοῦ κ. Μικροδότη ἐκ Σύρου ἐπὶ τῆς μιᾶς τραπέζης τοῦ κ. Μήλα, καὶ μετ' αὐτὸ ἐπὶ ἐτέρων ὑαλοστασίων ἢ συλλογὴ τῶν μουσικῶν ὀργάνων καὶ ἑτέρα τινὰ ξυλουργικὰ ἔργα, μεταξὺ δὲ τῶν ὑαλοστασίων τούτων καὶ παρὰ τὰ ἐκ Κερκύρας ἀκομίζα ἐπιπλα (τὰ ἐπιπλα ταῦτα ἀποτελούμενα ἐκ καθισμάτων καὶ ἀνακλιντῶν ἐτέθησαν μᾶλλον ὥπως χρησιμεύωσι πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν ἐκθεσιν), ἢ ἑτέρα τράπεζα τοῦ κ. Μήλα, τὸ ἐκ Κερκύρας καλλυπτήριον καὶ ἡ τράπεζα τοῦ ἐκ Παιτρῶν Ι. Πέτροβιτς, καὶ κατωτέρω εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου διαμερίσματος τὸ ὑαλοστάσιον τοῦ κ. Σπηλιοπούλου μετὰ τῆς ἀξιολόγου αὐτοῦ συλλογῆς τῶν ἀργυρῶν σκευῶν. Ἀπέναντι δὲ αὐτῶν καὶ μετὰ τὴν συλλογὴν τῶν βιβλίων τῶν σημειωθέντων ἀνωτέρω συλλόγων, ἐπὶ ἰδίων ὑαλοσκεπῶν τραπέζων, ἔνθεν μὲν τὰ ἀργυρὰ καὶ χρυσὰ κοσμήματα τῶν ἀδελφῶν Μαργακοῦ καὶ τὰ ἑτέρα ἀργυρὰ κοσμήματα καὶ σκευὴ ἐκ Κερκύρας, ἐκείθεν δὲ τὰ ξυλογλυπτικὰ ἔργα τῶν κυρίων Ἀνδρονίκου καὶ Πλάτῳ, καὶ τὰ ἐπὶ μάρμαρων ἀπεικονίσματα τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ τῶν τοπικῶν ἐνδυμασιῶν τὰ ἐκτεθειμένα παρὰ τοῦ καταστήματος Μίσηννα, καὶ ἑτέρα τινὰ ἐτέρων ἐκθετῶν ἔργα. Μεταξὺ δὲ τῶν ἐκθεμάτων καὶ ἐπὶ ἰδίου ὑαλοσκεπῆς τραπέζου, ἢ ἀξιολόγος συλλογὴ τῶν ἔργων τοῦ κ. Τσαντίλλα. Ἐν τῷ διαμερίσματι τούτῳ ἐτοποθετήθησαν ἐπίσης τὴν ἡλεκτρικὴν χρονόμετρον τοῦ κ. Νικολάδου καὶ τὰ ἡλεκτρικὰ μηχανήματα τοῦ κ. Η. Γράβινγερ.

Ἐν τῷ Β' τμήματι ἐτοποθετήθησαν ἔνθεν μὲν τὸ ὑαλοστάσιον τοῦ κλωστήριου τοῦ κ. Λυγινῶ μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐκθεμάτων, ὡς ἦσαν κατατεταγμένα παρὰ τοῦ ἰδίου ἐκθέτου, κατὰ τὰ διάφορα στάδια τῆς κατασκευῆς τοῦ βάρβικου μέχρι τῆς κατασκευῆς τοῦ νήματος, μετ' αὐτὸ ἐπὶ ἐτέρου ὑαλοστασίου ἢ συλλογὴ τῶν νημάτων τῶν κλωστήριων ἀδελφῶν Βολανάκη, Βαρουζάκη, καὶ τῶν ἐκ Λεβαδείας Δημοπούλου καὶ Ν. Καλογεροπούλου καὶ Ν. Εὐριππίου. Ἐπὶ ἐτέρου ὑαλοστασίου ἢ συλλογὴ τῶν νημάτων τοῦ ἐν Πάτραις κλωστήριου τῶν κκ. Τριάντη καὶ Κόγκου καὶ μετ' αὐτὸ ἐπὶ ἰδίου ὑαλοστασίου ἢ ἀξιολόγος συλ-

λογὴ τῶν νημάτων τοῦ κλωστήριου τῶν ἀδελφῶν Ρετσίνα. Παρὰ δὲ τὰ ὑαλοστάσια ταῦτα τὰ δείγματα τοῦ βάρβικου ἀποτελούμενα ἅπαντα πλουσίαν καὶ ἐνδιαφέρουσαν συλλογὴν. Ἀπέναντι ἅπαντων τῶν ἐκθεμάτων τούτων ἐπὶ ἰδίου ὑαλοστασίου ἢ πλουσία συλλογὴ τῶν βαμβάκεων ὑφασμάτων μεταξὺ τῶν ὁποίων λίαν πενιχρῶς ἀντιπροσωπεύονται τὰ δύο ἐν Παιρείᾳ ὑπάρχοντα ὑφαντήρια ἢ μᾶλλον τὸ ἑτερον αὐτῶν οὐδὲν ἄντιπροσωπεύεται, ἀλλὰ μόνον τὸ τῶν κκ. Σταμπούλου καὶ Τάτση διὰ δύο μόνον δερμάτων (τοπίων) βαμβάκεου ὑφάσματος (τὸ τοῦ κ. Σταμπούλου καὶ τοῖς πολλὰς ὑπεσχέθη καὶ μέχρις αὐτῆς τῆς τελευταίας στιγμῆς τῆς ἐξ Ἀθηνῶν ἀναχωρήσεως ἡμῶν, δὲν ἔκρινε σκόνην νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ὑπόσχεσιν του).

Μετὰ τὸ ὑαλοστάσιον τοῦτο ἐπὶ ἰδίου ὑαλοστασίου ἐτοποθετήθησαν τὰ ἔργα τοῦ ἐργαστηρίου τῶν ἀπὸρων κορασιῶν ἔνθεν μὲν, ἀπέναντι τῶν ὑαλοστασίων τῶν νημάτων καὶ τοῦ βάρβικου, τὰ βαμβάκεα αὐτοῦ ὑφάσματα, ἐκείθεν δὲ ἐπὶ τοῦ διαδρόμου τὰ μεταξωτὰ ὑφάσματα καὶ τὰ τῆς βαπτικῆς δείγματα.

Μετὰ τὸ ὑαλοστάσιον τοῦτο, ἐν ἐτέρῳ μεγάλῳ ὑαλοστασίῳ, ἢ συλλογὴ τῶν μεταξωτῶν ὑφασμάτων ἀπέναντι αὐτοῦ, ἐντὸς ἐτέρου ὑαλοστασίου, ἢ συλλογὴ τῶν κουκουλιῶν καὶ τῆς μετάξης, μεταξὺ τῶν ὁποίων πρωτεύουσιν κατέχει θέσιν ἢ συλλογὴ τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Φέλις. Μεταξὺ δὲ τοῦ ὑαλοστασίου τούτου καὶ ἐκείνου τῶν νημάτων ἐτοποθετήθη ἢ συλλογὴ τῶν ρασιῶν τῶν κυρίων Τσαντισπόλου, καὶ ἐπὶ ἐτέρων ἢ συλλογὴ τῶν πλεκτικῶν ἔργων τῶν κκ. Σβολοπούλου, Κωνσταντοπούλου καὶ Σπηλιοπούλου. Μετὰ τὸ ὑαλοστάσιον τῆς μετάξης καὶ κουκουλιῶν ἐτοποθετήθη ἢ συλλογὴ τῶν δερμάτων, κάτωθι δ' αὐτῶν τὰ διάφορα δερμάτινα ἔργα τῶν κκ. Δύπελ, Βούλφ καὶ Σπηνούλη, καὶ παρ' αὐτοῖς τὸ ἐρίππιον καὶ οἱ γαλινεὶ τοῦ αὐτοῦ κ. Δύπελ. Μετὰ τὰ ἐκθεματα ταῦτα ἐπὶ ἰδίου ὑαλοστασίου, ἐτοποθετήθησαν, ἔνθεν μὲν ἢ ἀξιολόγος συλλογὴ τῶν ὑποδημάτων τοῦ κ. Ζωτοπούλου καὶ ἢ τοῦ κ. Ζίλια, καὶ παραπλευρῶς αὐτοῦ, ἢ συλλογὴ τῶν πέλων τοῦ κ. Αβουκαδίου καὶ ἐτέρων ἐκθετῶν πέλων, καὶ κατωτέρω συλλογὴ βάρβικων ἐκ Κερκύρας, ἐκείθεν δὲ ἢ ἀξιολόγος συλλογὴ τῶν λαμπάδων καὶ τοῦ κηροῦ. Ἀπέναντι τοῦ ὑαλοστασίου τούτου ἐτοποθετήθη ἐπὶ ἰδίου ὑαλοστασίου ἢ συλλογὴ τῶν ἐκ Κερκαλινίας πλεγματῶν ἐξ ἰνῶν ἀθανάτου. Μεταξὺ δὲ τοῦ ὑαλοστασίου τούτου καὶ τῶν λοιπῶν ἐτέθησαν τὰ ἀνδρείκελα μετὰ τῶν τοπικῶν ἐνδυμασιῶν.

Πρὸς συμπλήρωσιν δὲ τῆς περιγραφῆς τῆς τοποθετήσεως τῶν ἐκθεμάτων ἐν τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ διαμερίσματι προστίθεμεν ὅτι κατὰ μῆκος τῶν τοίχων ἀμφοτέρων τῶν διαμερισμάτων τούτων καὶ ἐπὶ τῶν μεταξὺ αὐτῶν σιδηρῶν σπλῶν ἀνηρτήθησαν οἱ τάπητες ἡμῶν λίαν καταλλήλως τοποθετηθέντες.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές).

ΕΥΚΑΛΥΠΤΟΣ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπρομηθεύθη ἐσχάτως ἐξ Ἀλγερίας ποσότητά τινὰ σπόρων Εὐκαλύπτων, ὅπως διὰ τῆς διανομῆς αὐτῶν πρὸς τοὺς κτηματίας διευκολύνῃ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ καλλιέργειαν τοῦ σπουδαίου καὶ μάλα προσδοφόρου τούτου δένδρου καὶ ἐν Ἑλλάδι, καὶ τὸ ὅποιον αἱ μέχρι τοῦδε γινόμεναι ἀπόπειραι παρὰ διαφόρων ἰδιωτῶν ἀπέδειξαν ὅτι δύναται νὰ εὐδοκησῇ καὶ ν' ἀναπτυχθῇ σπουδαίως καὶ παρ' ἡμῶν.

Ὁ Εὐκαλύπτος εἰσῆχθη ἐξ Αὐστραλίας κατὰ τὸ 1867 ἐν Ἀλγερίᾳ, ἢ καλλιέργεια δὲ αὐτοῦ ἔλαβεν ἐν δικαστήματι ὀλίγων ἐτῶν μεγάλας διαστάσεις, καὶ σπουδαίαι ἐξ αὐτῆς προσδοκῶνται αἱ χρηματικαὶ ὠφέλειαι.

Κατὰ τοὺς γινόμενους ἐν Ἀλγερίᾳ ὑπολογισμοὺς, ἀγρὸς ἐνὸς μυριαμέτρου (hectare) ἢτοι 40 στρεμμάτων, δύναται νὰ περιλάβῃ μέχρι χιλίων Εὐκαλύπτων. Τὸ εἰσόδημα τοῦ ἀγροῦ τούτου, κατὰ τὰς διαφόρους ἡλικίας τοῦ Εὐκαλύπτου, ὑπολογίζεται ὡς ἐξῆς:

τὸ ἔτος	φράγκα	
τὸ 5	1,200	
» 10	5,254	
» 15	11,758	
» 20	25,366	
» 26	53,294	

Τὸ εἰσόδημα τοῦτο κατὰ τὸ 26 ἔτος εἶναι ἐπτάκις ἀνώτερον τοῦ εἰσοδήματος ἀγροῦ τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως σπειρομένου σίτου, καθὼς τὸ ἐτήσιον ἀκαθάριστον εἰσόδημα ἐνὸς μυριαμέτρου σπειρομένου σίτου ὑπολογίζεται ἐν Ἀλγερίᾳ εἰς φρ. 300, ἢτοι φράγκα 7,800 διὰ τὰ 26 ἔτη.

Ἐν Αὐστραλίᾳ μεταχειρίζονται ἀποκλειστικῶς σχεδὸν διὰ τηλεγραφικοῦ στύλου τὰ ἐκ τῶν Εὐκαλύπτων ξύλα διατηροῦνται δὲ οὗτοι ἐπὶ 20 καὶ πλέον ἔτη.

Τοῦ Εὐκαλύπτου ὑπάρχουσι πολλὰ καὶ διάφορα τὰ εἶδη, τινὰ τούτων εὐδοκίμοισιν εἰς παράλια μόνον μέρη, ἄλλα δὲ μόνον εἰς μεσογείους τόπους. Ἐξ ὧν τῶν εἰδῶν τοῦ Εὐκαλύπτου δύο εἶσι τὰ μᾶλλον εὐδοκίμοινα, ὁ Εὐ-